

*Tillbakablickar,
en artikelserie
sammanställd av
Calle Sahlquist*

Erik Runfelt 1893 – 1978, en golflegend

Syskonen Runfelt var sju till antalet; Axel, Erik, Elin, Rosa, Hugo, Elof och Rune. Samtliga, utom Axel, kom under många år att spela en dominerande roll i svensk golfsport. Familjen hette från början Andersson och var bosatt i Göteborg. Syskonen antog kring 1916 namnet Runfelt. I samband med att Erik som 21 åring skulle delta i Britiska amatörmästerskapet 1914 besökte han The Swedish Golfing Society of London, klubben som senare skänkte Londonpokalen till GGK 1922, och presenterades då som "the Amateur Champion of Sweden, Erik Andersson".

Erik fick sin första kontakt med golfspelet 1905 då familjen hyrde sommarstuga i Askim. År 1907 byggde Eriks föräldrar en villa på östra sidan av Granlidsvägen, på vägen mellan dagens 15:e och 16:e hål. Erik och hans kamrater tillhörde skaran av klubbbarare och erhöll 15 öre per timma som caddies. De fick låna klubbor av Viktor Setterberg, sekreterare i såväl Göteborgs Golf Klubb som i Svenska Golf förbundet. Han hade en tråkig full med gamla klubbor i GGK:s första "klubbhus", Mattssons källare, i närheten av Hovås järnvägsstation. Erik var ofta caddie åt Viktor Setterberg och berättar själv om 1909 års Stewarts Cup. Jag minns den tävlingen särskilt väl för dess dramatiska avslutning. Jag bar för Viktor Setterberg och när vi var mitt på 7:e hålet (motsvarande dagens hål 12) i sista ronden kom ett sällskap tvärs över banan. Promenerande hade Setterberg ett gott öga till och han var strax framme hos dem och

sa att det var förbjudet att gå över banan, vilket en herre i sällskapet bestred. Det blev en ordväxling, rätt hetsigt förd från Setterbergs sida, och den främmande herrn pekade väl lite vårdslöst med sin promenadkäpp för Setterberg var kvickt framme och rykte till sig käppen samt bröt av den mot sitt knä. Herrn blev arg men Setterberg påstod att han hade hotat honom med käppen och att han hade full rätt att göra som han gjort. I denna stund blev de avbrutna. Tor Törnsten (ordf. 1907–1917) hade slagit ut på sista hålet, nuvarande 18:e,

och på vägen fram till sin boll observerat att något var å färde. Stor och stark kom han springande, gav främlingen en knuff i bröstet så att denne satte sig i diket och därpå fann för gott att stilla avlägsna sig. Sedan gick Törnsten tillbaka till sin drive, slog sin approach in på greenen och tog två puttar för att vinna tävlingen.

Året efter ovanstående händelse blev Erik medlem i GGK, och redan första året spelade han sin första SM-final mot dåtidens starke man i Golv Sverige, Tor Törnsten. Törnsten vann på 37:e hålet. Erik fick dock re-

vansch då han vann Stewarts Cup på hösten samma år, då Törnsten var tvåa. Erik skulle spela ytterligare 32 Mästerskapsfinaler fördelade på slutna nationella SM, öppna internationella SM (SIM) och Skandinaviska Internationella Mästerskapen (SKIM). Han vann 20 av dessa finaler, den första var öppna SM år 1911 och den sista finalen spelade han 1941. (Slutna tävlingar = enbart för svenska spelare).

Erik erövrade följande titlar i Sverige: (se SM för Oldboys senare i artikeln)

Slutna SM: 1912, 1913, 1918, 1921 och 1934. **Öppna SM:** 1911, 1913, 1917, 1918, 1920, 1922, 1923, 1927 1929 och 1938. **SKIM:** 1913, 1919, 1920, 1921 och 1924. **Stewart Cup** 1910, 1912, 1913, (inställd tävling 1914), 1915, 1916, 1918, 1919 och 1920. Den först uppsatta Stewartspokalen (1908) vann Erik för alltid 1916. Ny pokal sattes upp 1917 som sedan dess är ständigt vandrande och Göteborgs Golf Klubbs egendom. Från början spelade man "open" men från 1921 spelas tävlingen med handicap. 1947 vann Erik Svenska Golf förbundets 72-hålstävling. En tävling som 1959 döptes om till Sv. Internationella Slagtävlingsmästerskapet (SISM).

Erik fick vid en intervju inför boken "Golf, den gröna sporten" följande fråga: Vad är det mest spännande Du upplevt på en golfbana? "Det svaret är lätt att ge, det är min match mot den engelske storspelaren ASG Thompson i öppna SM på Hovås 1938. Han gästade Sverige flera gånger för att delta i våra

öppna Mästerskap och vann i Båstad 1936 vid sitt första besök. Men nu till 1938 och Hovås. I semifinalen hade Thompson slagit min bror Hugo med 1/0 och nu var det min tur att ta mig an den kände engelsmannen. Finalen gick över 36 hål och efter att ha varit ett upp efter 33 hål var jag ett ner efter 35. Bara lätta sista hålet (nuvarande hål 2 som var 18:e hålet vid denna tid), kvar att spela. Vi låg båda en klubb längd från hålet och sedan jag sänkt min putt lämnade jag puttern till min son Anders, som var caddie, och jag stod beredd att gratulera Thompson till segern. Det gick ett sus av förvåning genom publiken när Thompson missade sin korta putt. 37:e hålet (nuvarande hål 3, då hål 1) började med en jättemiss från min sida med en topp på ett 10-tal meter. Thompson hade slagit en bra drive men hamnade i problem i en greenbunker, varför jag plötsligt stod med en 1,5 meter-

sputt för vinst. Det var en skön känsla att se bollen, som hade en svår linje, falla ner i hål”

Just öppna SM 1938 var sannolikt det enda Mästerskap där fyra bröder Runfelt deltog samtidigt. Hugo slog Elof i kvartsfinalen men fick stryk av Thompson i semi. Rune fick respass i andra omgången av 1935 års segrare Göran Falk, Stockholms GK.

När Erik fyllde 50 år blev han kvalificerad för deltagande i Oldboysmästerskapet, numera kallat RM. Totalt vann han SM för Oldboys 13 gånger varav de första 11 (1944-1954) i obruten följd. En svårslagen rekordnotering.

I landslaget spelade Erik åtskilliga gånger mellan åren 1914 till 1948. Landskamper var ett vanligt inslag i golfsporten under 1900-talets första hälft. Han deltog i den första svenska landskampen, där Sverige slog Tyskland i Baltiska spelen. Erik

blev landets andre scratchspelare, den förste var Carl Rydbeck från Falsterbo GK. Erik höll sitt låga handicap under många år. Så sent som 1943, vid 50 års ålder och inför en landskamp mot Danmark, sänktes han från -1 till scratch. År 1914 blev han den förste svensk att delta i engelska amatörmästerskapen. Som golfare var hans kännetecken en mycket vacker sving och ett underbart närspel.

Mitt i livet lämnade han sin officerskarriär för att ägna sitt yrkesverksamma liv åt golfen. Han var i många år sekreterare i Lidingö GK. Innan dess hade han varit sekreterare och vice ordförande i Halmstads GK under en period. Från 1943, till sin bortgång 1978, var han engagerad av Svenska Golfförbundet i olika roller. Åren 1953 – 63 arbetade han som förbundssekreterare, den först anställda på denna post.

1946 startade han tidningen

Svensk Golf tillsammans med tre medarbetare. Han var under många år tidningens redaktör och flitigaste skribent. När det gällde regelfrågor var Erik ett levande lexikon. När Svenska Golfförbundets elitmärke instiftades fick Erik märke nr. 1.*)

Han hade dessutom SGF:s förtjänsttecken i guld och förtjänstplaketten i silver. Hans namn hålls levande genom att Guldplaketten kallar sin speciella utmärkelse för ”Erik Runfelts-medaljen”.

Erik var Hedersmedlem i GGK, kallad ledamot i Halmstads GK och Stockholms GK samt Hedersledamot i Lidingö GK. En golflegend med starka rötter från Hovås och GGK.

Calle Sahlquist

*) *Hugo, med två SM-tecken tilldelades Elitmärke nr. 6 och broder Eloferhöll nr. 10.*

Källor: Anders Runfelt, född 1920 och son till Erik, GGK:s arkiv och Svensk Golf

Annons